

KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW

1. OBIEKT Schronisko PTTK na Klimczoku			5. MIEJSCOWOŚĆ Bystra	
2. OBECNA FUNKCJA schronisko turystyczne		3. MATERIAŁ kamienne	4. DATOWANIE 1914r.	6. GMINA Wilkowice
21. FOTOGRAFIA			7. POWIAT bielski	8. WOJEWÓDZTWO śląskie
			9. KOD POCZTOWY 43-360	10. ADRES
			11. LOKALIZACJA pod górą Klimczok, 1034m npm	
			12. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP Nr stanowiska na obszarze AZP Nr stanowiska w miejscowości	
			13. NUMER EWIDENCYJNY DZIAŁKI	
			14. WŁASNOŚĆ organizacje społeczne	
			15. RODZAJ UŻYTKOWANIA rekreacja i turystyka	
			16. INFORMACJA O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków	
			Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego Obiekt zgłoszony do ochrony w projekcie zmiany planu	
			Inne	
			18. RODZAJE ZAGROZEŃ brak zagrożeń	
17. STAN ZACHOWANIA bardzo dobry	19. WPISUJĄCY DANE BM Godek	20. DATA WYKONANIA EWIDENCJI 2010-05-29		

22. UWAGI

Schronisko PTTK na Klimczoku (1034 m n.p.m.) – górskie schronisko turystyczne należące do PTTK. Jest to nazwa powszechnie używana, chociaż w rzeczywistości schronisko położone jest trochę poniżej szczytu Magury i od rzeczywistego szczytu Klimczoka oddzielone jest przełęczą Siodło. Jest bardzo popularne w Beskidzie Śląskim ze względu na niewielką odległość kolejki gondolowej na pobliski szczyt Szyndzielni. Koło schroniska znajduje się gęsta sieć szlaków turystycznych – między innymi do Schroniska PTTK na Błatniej i do Chaty Wujka Toma na Przełęczy Karkoszczonka.

Według niektórych źródeł już w 1841 na Klimczoku znajdowała się niewielka chatka noclegowa. W 1872 na grzbiecie Magury zbudowano pierwsze drewniane schronisko – od nazwiska właścicielki dóbr (Klementyny von Primavesi) nazwano je Klementinenhütte (Klementynówka). Obiekt służył głównie myśliwym podczas polowań, dlatego za pierwsze prawdziwe schronisko turystyczne w Beskidach uznaje się budynek na górze Jaworowy (obecnie w Republice Czeskiej).

Z inicjatywy Beskidenverein obiekt rozbudowano w latach 1894 – 1895, ale podczas otwarcia w 1895 budynek spłonął. Schronisko odbudowano i uroczyście otwarto po raz kolejny w maju 1897. Klementinenhütte miało jednak pecha – płonęło jeszcze dwukrotnie w 1910 i 1913, dlatego w 1914 wybudowano obiekt całkowicie nowy, kamienny, z 40 miejscami noclegowymi, który po niewielkich zmianach istnieje do dnia dzisiejszego.

W okresie międzywojennym schroniskiem zainteresowało się PTT, ale w ostatniej chwili właściciel, baron Klobus, odstąpił od wydzierżawienia pod naciskiem Beskidenverein, które przejęło obiekt około roku 1930. Z powodu wojny pomiędzy tą niemiecką organizacją i organizacjami polskimi zagładali tutaj głównie turyści niemieccy.

W początkowym okresie II wojny światowej turyści nadal chętnie odwiedzali Klimczok – zarówno Polacy i Niemcy, później już tylko Niemcy. Zimą szkolili się tutaj żołnierze Wehrmachtu w jeździe na nartach, a w 1942 zainstalował się posterunek obserwacyjny Luftwaffe. Jednocześnie dzierżawca obiektu wybudował po drugiej stronie Magury kolejne schronisko, prywatne.

W 1945 radziecka artyleria kilkakrotnie trafiła w schronisko, które spłonęło (z kolei Edward Moskała w swojej książce pisze, iż obiekt nie odniósł większych zniszczeń[1]); w późniejszym okresie rozkradziono część wyposażenia. Po zakończeniu wojny schronisko przejęło PTT, a w 1950 PTTK, które obiekt gruntownie wyremontowały.